

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte: „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In străinătate: „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România: La administrațiune, *Tipografia Ștefan Mihăilescu, Strada Govaci, Nr. 14* și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris: La *Societe Havas, place de la Bourse, 8.*
In Viena: La *Heinrich Schalek, I, Wollzeile, 12, Biuroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.*
In Hamburg: La *Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 58, Biuroul de anunțuri pentru Germania.*

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Scrisorile nefrancate se refuză.
Articolii nepublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine

Viena, 19 Februarie.

O telegramă specială a ziarului „Wiener Tagblatt” anunță din Cairo, cu data de azi, 8 ore seara — în contra-zicere cu depeșa oficială — orașul Tokar a căzut, garnisoana și populațiunea a fost masacrată.

Suakim, 19 Februarie.

Din garnisoana orașului Tokar, 200 de soldați au făcut o esire. Se raportează că ar fi omerit mulți insurgenți și că ar fi făcut o mare pradă în câmpurile și alte vite.

Berlin, 19 Februarie

„Tageblatt” anunță că principele de Bismarck n'a fost tocmai atât de aspru și ofensator, precum se luase la început, față cu adresa de condoleanță a Camerilor deputaților din Washington, adresată Reichstagului pentru încetarea din viață a deputatului și conducătorului partidului liberal din Germania, Lasker. Cancelliarul imperiului răspunsese numai atât, că ofițierul de externe nu e chemat, și nici nu i cade în competență, să primiască și să transmită astfel de acte Reichstagului. Remănea deci, că reprezentanța parlamentară americană să se fi adresat direct Reichstagului german.

Afară de aceasta, în adresă se zice că ar fi obvenind și o frază (și principelui Bismarck nu i plac frazele) prin care preza se esgarează, din partea unor jidovi, deputați americani, valoarea politică a lui Lasker. Dar chiar și în privința acesteia răspunsul principelui Bismarck nu e așa de tare, precum se zisese la început.

Acestea pentru restabilirea adevărului.

Londra, 19 Februarie.

In Camera comunelor, Gladstone a încercat destul să slăbească efectul penibil ce l'a făcut proclamațiunea lui Gordon. Densul a declarat că acea proclamațiune n'a fost corect reproducută, existența ei însă n'a putut' nega.

Până ieri nu s'a făcut nici un atac asupra Suakimului.

Parneliții au de gând să voteze acum în contra guvernului, se crede însă că Gladstone va avea cu toate acestea majoritatea în parlament.

Berlin, 19 Februarie.

Ziarul „Dresdener Tageblatt” află că pe la finea lunii lui Martie regele și regina Italiei vor veni de sigur la Dresda. „National Zeitung” află că la 27 l. c. în fruntea deputațiunii care va veni să'i felicite pe împăratul Wilhelm, va fi în suși unchiul împăratului, marele duce Michael Nicolajevici. La 25 l. c., se împlinește 70 de ani de când i s'a conferit bătărilor Wilhelm ordinul St. George.

Paris, 19 Februarie.

„Temps” află, pe cale telegrafică, din Berlin următoarele: Destănuirile lui Busch au impresionat foarte rău sferile politice din Austria, pentru că publicația autorizată de principele de Bismarck are aerul să presinte Austria și pe împăratul ei cu o inclinare vedită spre un război cu Franța. In cartea lui Busch lipsește ori-ce tact și curtoasă față cu monarchia austro-ungară. Această carte e îndreptată și în contra contelui Beust de și actualmente acest bărbat, nu joacă nici un rol politic, dar principele Bismarck a dovedit mai de multe ori, că o are o ură neimpăcată și prin urmare nu'l poate ierta nici pe Beust, pentru atitudinea lui de la 1866. In Viena se întrebă toți, ce l'a putut împinge pe cancelarul să publice tocmai acum destănuirile aceste, pe câtă vreme ne știe că densul pune mare preț pe pretinția cu Austria. Pare că scopul cancelarului n'ar fi fost altul de cât să o presinte pe Austria ca pe o aliată inconsecventă și pe care prin urmare nimeni nu poate baza. Aceasta e cu atât mai semnificativ, cu cât tocmai acum începe cochetăriile cu Rusia și în Berlin se așteaptă sosirea principelui Orloff, ambasador în locul lui Saburoff. Din toate acestea se poate trage o concluziune care îndreptățește pe unii politici să se întrebe: oare luna de miere a alianței austro-germane nu cum-va e pe sfârșite.

Paris, 19 Februarie.

„France” crede că guvernul va cere pentru acoperirea cheltueleur expedițiunii la Tonkin suma de 80 de milioane de franci.

Se desminte știrea dată de unele jurnale din opozițiune că amiralul Courbet ar fi telegrafiat guvernului dupe ajutoare

nou, de oare-ce trupele ce le are nu'i sunt de ajuns pentru luarea Baak-Ninhului.

Belgrad, 19 Februarie.

Nu se știe nimic până acum ce schimbări se vor face în reprezentanța esterne, a Statului, pe lângă cele-l'alte Puteri europene. Schimbarea și ocuparea posturilor din Viena și Vatican se impune. E probabil că pentru Viena va fi ales d. Bogievici, care a mai reprezentat Serbia și sub Pirocianatz.

Berlin, 19 Februarie.

Principele Bismarck nu va lua parte la lucrările parlamentare și prin urmare va rămânea la Friederichsruh.

Serviciul telegrafic al „României Libere”

21 Februarie 1884 — 3 ore seara.

Constantinopol, 20 Februarie.

Se asigură că raportul, adresat Porței de Musurus pașa, ambasador la Londra, propune trimiterea unui comisar extraordinar în Egipt și eventual trimiterea de trupe turcești, în cheltueleur Tesaurului egiptian, cu ocuparea a câtor-va puncte de la term ca Damiette și Suez, totă această subordonată la retragerea trupelor engleze, a căror prezență în Egipt trebuie a fi considerată ca prima cauză a evenimentelor din Sudan.

Musurus pașa n'a reușit a cunoaște intențiunile definitive ale Englierei privitoare la Egipt.

Consiliul de miniștri a deliberat mult ieri asupra afacerilor egiptiene, dar n'a decis nimic: se va reintruni din nou azi.

Londra 21 Februarie.

După „The Times”, generalul Gordon, după sosirea sa la Khartum, ar fi făcut o a doua proclamare, în care a zis că Sultanul din Constantinople a voit să trimită o armată de soldați turci spre a recuceri Sudanul, dar că atunci Regina Englierei l'a trimis, pe Gordon, spre a împiedica un rebel între Musulmani.

Liniștea continuă de a domni în Khartum; generalul Gordon a suprimat drepturile de vamă.

(Havas).

A se vedea ultime scrieri pe pag. III-a.

București, 10 Februarie.

In atâtea rânduri am zis, că activitatea noastră publică, în mare parte se cheltuește în frase apocaliptice și teorii de politică universală și mai nimeni nu se îngrijește de temelia Statului — de țară.

Printre nenumeratele chestiuni, privitoare la starea lui, e una, de o importanță fără margini, de care, cu durere o spunem, nu se ocupă nimeni: chestiunea cumpărării și a vinderii pământurilor țărănești, conform legii rurale.

De câtă-va vreme în coace, pare a se fi stabilit printre populațiunile de la sate, tindând a înstrăina cu ori-ce preț mica moșioară, cu care guvernul a înzestrat aproape pe fie-care țăran.

In toate zilele, la Trib. de Ilfov, secția notariatului, vin sute de săteni cu acte de vânzare a peticulului de pământ ce a căpătat cu atâta greutate și pe care l'ă da cu atâta ușurință. Judecătorii au înțeles că această tendință este o adevărată nenorocire pentru populațiunea rurală, și, de și noua lege interpretativă asupra legii rurale din 64, permite vânderea și cumpărarea pământului între țărani, — magistrații, fără a se depărta de la datoria, caută prin toate mijloacele putincioase să împedice aceste traficuri nenorocite.

Ast-fel, ei cer cumpărătorului să aducă de la primărie: act că comuna nu cumpără; certificat că este român; certificat că este sătean și cultivator de pământ, — și toate aceste acte escalde de întregul consiliu comunal și cu număr de registru, de

oare-ce, cerându-i-se numai iscălitura primarului, care adesea consistă în punerea pecetiei, domnul oficer public, fiind mai în tot-d'una interesat de una din părți, așteaptă la ușa tribunalului cu sigiliul în brâu, și, până te ștergi la ochi, toate certIFICATELE de mai sus sunt gata pe comandă... Și atunci începe o nouă procesiune înaintea tribunalului, cu actele ticluite la ușa, și de astă-dată și cu câte un samșar, care sfântuește pe ambele părți sub pre-xt de a tălmăci judecătorilor spiritul legii.

Afară de aceasta, tribunalul de Ilfov, a mai luat o dispoziție interpretativă, care poate să pară trăsă puțin de pâr, dar pentru care noi l'felicităm.

Interpretând art. 7 din legea rurală, secția notariatului de Ilfov nu autentifică nici o vânzare de pământ care s'ar urma între un sătean și un cărciumar, între un sătean și un profesor, — chiar dacă popa, profesoru și cărciumarul sunt țărani din localitate.

Care a fost spiritul legiuitorului din 64, când a improprietărit pe țărani? Să dea fie-cărui individ câte o porțică de pământ, care să l'pue oarecum la adăpost de or ce tratamente cu arendașii sau proprietarii de alături, dacă nu va voi să munciască mai mult; să ridice poziția țăranelor clăcașii, făcându-i o stare socială cuviincioasă; să facă un pas către mica proprietate, împiedicând pe cât e cu putință, grămădirea de moșii mari într-o singură mână.

Dacă chiar am admite acum că popa, profesorul și cărciumarul din localitate sunt țărani și și cultivă singuri pământul, — am atins scopul legiuitorului, dându-le drept, să cumpere moșia țăranelor?

Mai întâiu popa și învățătorul sunt funcționari, plătiți de Stat sau de comună, și în această calitate ei nu pot cumpăra pământul consătenilor lor, de la lege. Dar, chiar dacă nu i-am considera ca funcționari, înțelept e să se întăriască actele de vânzare dintre ei și țărani?

E știut că preoții noștri de pe la sate sunt niște burtă-verde, cări nu se gândesc de cât la chipul cel mai inemerit de a face avere. Leafa lor, or cât de mică, și câștigul ce l'ă mai au de pe la enoriași, le dă mijlocul de a agonisi sume mai mari sau mai mici, cu cari împrumută până cumpără sau cumpără direct pământul țărănesc. Cu învățătorii cari se însoară și se stabilesc în comună (aceștia sunt singurii cari cumpără), același lucru.

Pentru cărciumari, mai e oare nevoie să mai insistăm? Nu știe fieștine că beutura ia săteanului și sucmanu din spinare?...

Tendința aceasta de a și vinde pământul, e o adevărată nenorocire pentru sătean, și nu putem îndestul aproba interpretățiunea ce tribunalul de Ilfov dă legii rurale, — interpretățiune juridică și în același timp patriotică.

E de dorit ca și cele-l'alte tribunale din țară, să admită această jurisprudență în materia de notariat, — mai cu seamă tribunalele din Moldova unde banul jidovesc face tot felul de intrigi și de combinații, și tribunalele județelor de pe malul Dunării, cari adesea au de întârit

acte de vânzarea pământului între săteni români, și între grădinari sârbi sau bulgari.

E o chestiune de mare importanță tendința ce se manifestă printre populațiunile noastre rurale, de a vinde pământul.

Fie din cauza lipsei de hrană, fie din cauza imposibilității, fie la unii din nevrednicie personală, — faptul e așa, și dacă legea rurală are câte-va porțițe pe unde se pot strecura șarlatanii, e datoria magistraților să i împiedice de a se imboșiți în mod neonest, sărăcind pe cei ce formează temelia țării.

CRONICA ZILEI

In seara de Miercuri, 8 Februarie, M.M. LL. Regele și Regina au as stat, în sala Teatrului național, la balul cu tombolă organizat de societatea comercianților din Capitală, *Providența*.

Majestatele Lor au fost primite la sosire de d-nii membri ai comitetului acestei societăți, în numele căreia d-na Nedelcovici a presintat Reginei, un foarte frumos buchet de flori. Apoi Augustii noștri Suverani au făcut intrarea Lor în sala balului în mijlocul unei mulțimi îndesite ce se înțesă prin parterul și lojele teatrului.

Tombola la care au luat parte și Majestatele Lor, a avut tot succesul dorit. La ora 1, Augustii noștri Suverani s'au retras; iar balul a urmat cu multă veselie până la orele 4 din noapte.

„Mon. Ofic.”

Exc. Sa Principele Ouroussoff, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Rusiei, întorcându-se din concediu, a reiat direcțiunea legațiunii imperiale.

D. ministru Cămpineanu a lucrat ieri dimineață cu M. S. Regele.

Consiliul medical superior al armatei s'a întrunit ieri dimineață la ministerul de rebel sub președința d-lui I. C. Brătianu, și s'a ocupat cu afacerile ce a avut la ordinea zilei.

D. Dim. Sturdza, ministru de externe, a avut o întrevedere cu d. Baron de Mayr, ministrul plenipotențiar austro-ungar.

Ieri, d-sa a lucrat și cu M. S. Regele.

D. baron de Calice, ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei la Constantinopol, a trecut zilele acestea prin București mergând la postul său.

D. colonel Kaulbars, fostul ministru de rebel al Bulgariei, în mergerea sa la Petersburg, va trece azi prin capitala noastră.

D. colonel Dimitrescu-Maică, comandantul Flotilei, se află de două zile în capitală.

Intr'una din serile trecute, în familia mult și greș încercatului d. C. A. Rosetti, a mai fost puțină veselie, ocazionată de logodna ficei d-sale, d-na Sofie cu d. M. Cornea.

Urările noastre de fericire!

Recursul archiereului Calistrat, care se va judeca de înalta Curte de casațiune la 24 curinte, va fi susținut, după informațiunile ce avem, afară de d. G. Mărescu, și de d-nii Cogălniceanu și C. Boreescu.

Raportore al înaltei Curți în această afacera a fost numit d. consilier Degrea.

Duminecă, 12 Februarie, ora 2 p. m. d. Eustațiu va ține în sala Ateneului o conferință: *Statul și limitele sale*.

Procesul dintre primăria capitalei și d. Boisguérin fiind ieri la ordinea zilei înaintea curții de apel sect. I, părțile litigante au depus concluziunile lor înscris, după care desbaterile s'a amânat la 17 curent.

Sunt câte-va zile de când primirăm o denunțare cu privire la niște mari neînțelegeri între profesorii școlii de comer-

si directorul acestei școli din Capitală. Notița fiind anonimă nu l'am dat curs. Acum însă vedând că „Timpul” și „Binele Public” s'au făcut ecoul acelei discordii, ne asociăm cu cererea confrăților noștri, ca ministerul domeniilor și al comerțului să trimeată o comisie de anchetă, pentru a cerceta cauzele conflictului ivit. Suntem informați că directorul a interzis profesorilor să intre în cancelaria școlii, rezervându-le o săliță de recreare.

Prin ziarul oficial de azi s'au promulgat legile votate de corpurile legiuitoare, prin care s'au acordat și recunoscut dreptul de cetățeni români d-lor: dr. I. Clôje, Albert Spicq, Anton Linde și Dimitrie Macriș-Theodorescu.

Pe baza art. 48 din legea comunală, s'a disolvat consiliul comunei rurale Pricsecani din județul Iași.

PROGRAMA

pentru serviciul solemn ce se va ținea pentru sufletele morților, în ziua de 11 Februarie, 1884,

I. — I. P. S. S. Mitropolitul/Primat, împreună cu alți prea sfinți arhieri, va începe serviciul divin în capela cimitirului Belu, la orele 9^{1/2} de dimineață.

II. Toți preoții din Capitală vor săvârși pe la bisericile lor sânta Liturghie, la orele obișnuite, spre memoria repausaților din parohiile lor respective.

III. La orele 10, toți preoții, ai căror enoriași sunt înmormântați la cimitirul Belu, se vor aduna la biserica St. Gheorghe-Noi, de unde vor porni pe jos pentru cimitirul Belu, în ordinea următoare:

1). O escortă de gendarmi;
2). Steagurile de pe la bisericile orașului;
3). Un cor bisericesc;

4). Un prea sântit archiereu urmat de toți preoții, cari vor merge în rând câte doi, îmbrăcați în epetrahil și felon.

După ce procesiunea va sosi la cimitir se va aștepta terminarea serviciului divin mai sus arătat, după care se va executa parastasul general pentru repausații înmormântați acolo, în mijlocul cimitirului unde va fi așezată o masă cu o colivă pe ea; după aceasta preoții vor eiti moliftlele fie-care pe mormintele parohianilor lor.

In tot timpul acestei solemnități se vor trage clopotele pe la toate bisericile din capitală.

Preoții ai căror enoriași au mormintele în cele-alte cimitire, după ce vor termina sânta liturghie la bisericile lor, vor porni tot în aceeași ordine la cimitirele respective pentru a citi moliftlele.

(După Mon. Ofic.)

DIN AFARA

Noul minister sârbesc și Austro-Ungaria.

Presă austro-maghiară e foarte mulțumită cu noul ministeriu sârbesc. Ea avea — cum zice — simpatii și pentru fostul president de cabinet, Kristic. Nu i se putea increde însă în destul, de oare-ce Kristic, ca inimic al libertății și constituționalismului, nu putea duce de cât o viață efemeră. Prietina însă cu Austria o voia și o cultivase cu îngrijire.

Actualul minister, în care portofoliul esternelor îl are capul partidei progresiste, d. Garașanin, mulțumește Austro-Ungariei în toate privințele. Antăiu densul va continua politica de bună vecinătate cu imperiul austro-maghiar, urmată de predecesorul său și inaugurată sub ministeriul Pirocianac. O dovadă despre aceasta este, că d. Pirocianac era să intre în noul cabinet încă de pe acum și să ia portofoliul financiar, dacă nu ar fi bolnav. Indată însă ce se va însănătoșa, va face-o.

Presă austro-ungară e atât de convinsă de aceste idei a le d-lui Garașanin, în cât se crede în drept să salute cu bucurie sporirea armatei sârbesc ce se face sub densul, lucru ce i ar fi pricinuit un sentiment cutotul altul dacă se făcea de către prietinu Rusilor, d. Ristic.

Respectul de legi și de constituție e apoi o garanție pentru zierele aus-

tro-ungare, că un cabinet, atât de plăcut Vienei, va duce o viață îndelungată și va desvolta și mai tare intimitatea raporturilor dintre cele două țări.

Fericiți cei ce cred.

Conferințele militare de la Friederichsruh.

Efectele întâlnirii prințului de Bismarck cu ministrul de externe al Rusiei, d. Giers, încep să se simtă. — Întâiu a venit decretul prin care prințul Orloff este silit să schimbe postul său din Paris cu cel din Berlin; acum vin conferințele militare de la Friederichsruh.

Aceste conferințe au loc, sub auspiciile prințului Bismarck, între atașatul militar rus din Berlin, prințul Dolgoruki, și ministrul de război german Bronzart v. Schellendorf. Ele au ca subiect cererea făcută Rusiei de cancelarul german de a și retrage de la frontiera masele de cavalerie pe care le concentrează în timpul din urmă în Polonia. Cancelarul e bun bucuros să răspundă acestei mesurii cu o retragere a trupelor pe care le-a dislocat și Germania în fața frontierei rusești.

Cum se știe, aceste concentrări reciproce sunt cât de încordate în prima linie raporturile ruso-germane. Prințul Bismarck speră, ca înțelegerile de la Friederichsruh să le înlăture.

Cum se știe însă din Viena, Austro-Ungaria încă ar dori să se bucure de rezultatul acestor negocieri, căci, cum se știe, numeroase trupe rusești sunt dislocate și în apropierea granițelor sale și o șilesc astfel să iea o contra-măsură foarte costisitoare. — E caracteristică că prințul Dolgoruki, care nu se arată față de cererea germană tocmai respingător, față de Austria declară că Rusia nu poate schimba actuala grupare a trupelor sale.

Stăruințele din partea Austro-Ungariei se vor spori însă, căci, după modul ei de-a vedea, Germania nu se poate bucura, ca aliată, de-un folos, de care să nu se bucure și densa.

DIN BANAT

Lucrurile încep să ajungă peste muntii acolo, unde le împinge regimul de față al statului unguresc.

Din Timișoara se anunță, că la Zorlențiu mare, comună românească, locuitorii s'au revoltat împotriva subprefectului, vrând să sfârșiască cu el. — Giandarmii chemați în grabă, au început să dea în multime cu patul puscii. În acest chip nu putură însă isbuti și locuitorii deveniau din ce în ce mai amenințatori. Atunci au început să tragă focuri. Un mare număr de oameni au fost ranți, între cari doi foarte grav. Numai cu mare nevoie putu fi scoasă trăsura subprefectului din mijlocul mulțimei care o încunjurase.

E la os cuțitul și reacția începe. Înainte numai, cu D-zeu.

CRISA ECONOMICA IN PARIS

Comisiunea aleasă de Camera franceză spre a studia crisa economică în Paris, și-a început de mult lucrările.

Ea a ascultat până acum comitetele sindicatelor de lucrători. Cel al zidarilor spune, că din 5000 de membri câți are, 3000 sunt astăzi fără lucru. — Aceiași raport, mai mult sau puțin nefavorabil, e la toate. S'au plâns de maestri, cari de când cu crisa, au redus cu a treia parte plata lucrătoru-

lui. S'au plâns chiar și de tratatul de Francfort, care impunând Franței situația actuală, e izvorul tuturor acestor crise.

Ce va face acum comisiunea? Ce îmbunătățire va propune, spre a ridica pe lucrătorii din Paris! Ea singură nu știe încă. Unii cer să se voteze de cameră un ajutor de 500,000 sau 1 milion franci în favorul lor pe timpul crizei. Majoritatea e însă împotriva acelei căi periculoase, de a se vota din casa publică milă acelora cari pot lucra și nu cer de cât lucru.

Cum se vede, Francezii sunt prea scrupuloși. Dacă ar cere sfaturi de la reprezentanții noștri, li s'ar simplifica mult sarcina...

De altfel, la ce ne-am prinde? Aici nu e vorba de cât de nește lucrători!..

BULETIN PARLAMENTAR

Ședința de la 9 Februarie 1884.

SENATUL

Ședința s'a deschis la ora 3 d. am. sub președinția principelui Dimitrie Ghica, președintele, fiind prezenți 41 d-ni senatori.

D. secretar Ap. Manescu dete citire sumarulul procesului verbal al ședinței, precedente și s'a adoptat.

S'au făcut și comunicările zilei. S'a citit apoi raportul și proiectul de lege pentru modificarea art. 3 din legea sanitară a armatei.

Pusă la vot luarea în considerațiune a proiectului s'a primit. La discuțiunea pe articole d. D. Pișca întreabă pe d. raportor, când au văzut d-lor mai bine, acum un an, când au făcut legea, sau anul acesta? S. apoi este această adăugare de funcțiuni făcută spre a aduce un ajutor serviciului militar al armatei sau este ea o lege personală?

D. raportor, general Fotino, observă că nici o lege nu este perfectă și se poate prea bine ca ea să fie îndreptată atunci când i se ved greșelile. Aci nu este vorba de cât d'a avea un președinte al consiliului sanitar, căci d. ministru de război este foarte ocupat și nu se poate ocupa de afacerile serviciului sanitar al armatei, și de aceea se asimilează inspecțiilor generali ai armatei cu gradul de general de brigadă. Tot astfel este și în Franța și se simte azi trebuința și la noi.

După aceste explicații legea s'a pus la vot și s'a admis cu 26 voturi contra 11.

Apoi după cererea d-lui prim-ministru Senatul a trecut în secțiuni spre a se ocupa cu proiectul modificator al legii vnzării bunurilor Statului.

CAMERA

Ședința s'a deschis la ora 2 d. am. sub președinția d-lui general Lecca, fiind prezenți 98 d-ni deputați.

Sumarul ședinței precedente s'a aprobat. S'ad făcut apoi comunicările zilei, între cari citindu-se o petițiune, prin care un număr oare-care de săteni fosti călcași se plâng că nu li s'a dat pământul ce li se cuvenea după legea rurală, asupra căreia d. Dnca Schiurer cerând urgența, d. prim-ministru I. C. Brătianu a s'arit în sus zicând: „Ce urgență ceri domnule?”

Apoi continuând zise că, cu căștiunea dărel de pământ sunt oameni, cari umbli prin sate și exploatează buna credință a locuitorilor. Căștiunea rurală s'a sfârșit și deci numai tribunalele au a se roși în asemeni căștiuni.

D. președinte arată că în toate zilele s'adresează asemeni petițiuni Camerei, și biroul nu poate de cât să le recoman-

de guvernului, conform unui vot anterior.

D. I. Rădulescu propune ca biroul să publice prin „Monitor” ca asemenea petițiuni trebuie să se adreseze direct guvernului.

D. prim-ministru zice că aceste petițiuni nereclamând contra guvernului, n'au pentru ce veni la Cameră.

D. P. Grădișteanu zice că petițiunile sătenilor cupriud nu numai plângeri că rora nu li se poate da satisfacere, ci și de aceea care sunt de competiția Camerei. Poate că ei spun că s'a călcat legea în privința-le, poate că cer a se vota și de Senat proiectul pentru vnzarea bunurilor Statului, și deci, trebuie a lua cunoștiința de ele, spre a ști ce să facem și unde să le adresăm.

D. prim-ministru e cu totul de opinionea d-lui Grădișteanu. Când se trimite la guvern o petițiune, el e dator să i de satisfacere; prin urmare, nu se pot recomanda guvernului de cât petițiuni studiate de Cameră. D'aceea, primește părărea ca petițiunile să se recomande comisiunii speciale a Camerei pentru a le supune Camerei printr'un raport.

D. P. Buescu zice că, dacă petițiunile pornesc din instigațiuni, guvernul e dator să reprime răul; asemenea cere să se constate că nici Camera, nici guvernul nu înțeleg a împedica dreptul de petițiune.

D. prim-ministru zice că și aduce aminte de zicătoarea: „după bătaia multii viteji s'arată”. Dreptul de petițiune, d-sa l'a propus în Cameră după Convențiune, și l'a dobândit, roagă dar pe d. Buescu a fi mai drept cu d-sa.

D. N. Ionescu susține asemenea trmțierea petițiilor la comisiunea de petițiuni.

Adunarea adoptă această procedere și recomandă comisiunii aceste petițiuni.

Apoi d. Iepurescu întrebând pe guvern despre cauza întâzierii votării de către Senat a legii vnzării bunurilor Statului, se asociază cu d-sa și d-nii Porumbaru și Ionescu, și după ce d. prim-ministru arată că dacă nu s'ar face atâtea interpelări, guvernul ar putea merge și la Senat ca să stăruiască pentru votarea acelei legi, incidentul s'a închis.

Apoi la ordinea zilei fiind interpelarea d-lui dr. Polizu, d-sa și-a desvoltat-o fiind ajutat mult și de d. N. Ionescu, că rora le-a răspuns d. ministru Chitu cu multă latinească.

Discuțiunea asupra acestei interpelări, în care s'a făcut elogii d-lui dr. Turnescu, a ținut până la ora 5, când terminându-se s'a ridicat ședința.

STIRI MILITARE

La marele manevre ce vor avea loc toamna viitoare în Germania, corpurile de armată 7 și 8 vor manevra împreună în contra unui inamic marcat. Regimentele lor vor avea efectul de rezboi. Cele lalte corpuri vor manevra izolat. Esercțiile de regimente vor dura de astă-dată mai puțin timp; două zile se vor intrabuina pentru serviciul de avant posturi și recunoașteri. Regimentele de cavalerie se vor intruni, după ziua a treia, spre a opera în brigade, fie care din aceste brigade va fi acompaniată de o baterie călarească.

GRANELE RUSESCI

(Urmare).

Al doilea ordin de fapte nu este mai puțin esențial ca primul și el a contribuit, într'o măsură tot atât de largă, dacă nu mai largă, — spre a deprecia grânele

rusești. Voim să vorbim de rolul comerțului fie local, fie de exportatiune.

De la toate grânele grămădite ici și colo, în detalii, pe la marea și mica cultură, rezultă necurății fără nume, pe care le aruncă pe piețele de exportatiune și cari sunt supuse încă și altor manipulațiuni, în mâinile speculanților locali.

Pentru acel ce este în curentul tuturor acestor amănunte, nu e o surprindere a vedea esportatorii în incurcături pentru a-și procura grânele adevărate și de a auți reproșurile și contestațiunile ce se ridică în streinătate.

Nu e de mirare ca consumatorii străini să se fi obișnuit așa de jurând cu grânele americane, de care n-au nici-o dată vr'o nemulțumire, pentru că știe mai dinainte cantitatea de făină ce obțin de la acestea și nu se ved nici-o dată înșelați în calculele lor. Pentru grânele rusești înseamnă a merge în necunoscut, căci diferențele în scădământ sunt enorme și variabile de la o încărcătură la alta, cu toate că trec a fi de aceeași specie și provenință. — Ast-fel comerțul preferă a plăti prețuri mai ridicate pentru grânele americane cari spre pildă, anul trecut, se bucurau la Marsilia de un spor de 2 lei la 100 kilograme asupra granelor rusești. Și cu toate acestea, o repetăm, ele nu pot susține comparațiunea cu acestea în ceea ce privește glutenul.

Așa dar printr'un fel de fatalitate, producătorii și speculatorii s'au întâlnit în silința ce a face să degenereze și în fine să se nimească produsele, ale căror reputațiune era bine asigurată pe toate piețele.

Pe când altă dată era d'ajuns de a indica specia și provenința grăului (Polonia, Basarabia, Ghirca) spre a găsi o vnzare facilă pe un singur fract, astăzi din contra cumpărătorii străini au devenit neincrezători în punctul de a cere în tot-d'una presantațiunea și garanția că produsele vor fi conforme cu probele (șantiloanele). Cu toate aceste precauțiuni, casurile de contestațiuni, resiliări, proteste și procese sunt foarte dese.

Este adevărat că reaua credință a cătorva esportatori n'a contribuit cu puțin la acest rezultat deplorabil dar din nenorocire ei găsesc avantajul de a espodia calități proaste și chiar inferioare cu proba asupra căreia s'a încheiat afacerea, pentru că despăgubirea ce sunt îndatorăți a acorda și la care de alt-minteri se așteaptă le lăsa încă un câștig indestulător.

În resumat, lucrurile nu pot merge mai rău de cât astăzi și o asemenea stare în comerțul de cereale nu poate dura mai mult timp, fără a face ca Rusia să încerce pierdere în calculele sale.

Dacă lucrurile vor fi într'adevăr astfel, după cum le presintă ziarul din St. Petersburg, pozițiunea agriculturii vecinilor noștri nu este de loc de invidiat.

Noi, într'u cât ne privește, n'am ajuns în această categorie, care, fie zis în parentes, ne dă o slabă opiniune despre capabilitatea oamenilor de Stat rusești cu privire la învțămantele ce ne procura studiul economiei politice, căci ori ce s'ar zice, măsurile legislative, ori administrative protectoare, ar fi trebuit să se ia în contra acelor speculanți exploatarei, cari compromit fără rușine onoarea comerțului rusec — Noi n'am ajuns, e-ți învederat, în această deplorabilă situațiune, însă nu e mai puțin adevărat că în ceea ce privește starea de curațiune a granelor noastre lasă încă mult de dorit.

Nu e lucru rar a vedea la tufii din tre cultivatori, grânele amestecate cu mică bulgări de pământ, cu o mulțime de neghină și alte semințe streine, care depreciază mult valoarea comercială a

produsele, și aceasta, cu toți o cunoaștem, nu provine de cât din faptul existenței rutine de domnește în principii majorității agricultorilor noștri, din imprăjarea că afară de puține excepțiuni sunt în contra inovațiilor agricole sunt neprimitori de ameliorațiuni în ceea ce privește introducerea unor asolamente care să reguleze alternarea și variațiunea culturilor și să aibă drept rezultat ca, o dată sămânța curățită prin mașini speciale, să nu se pomenească la recolta grânele pline cu fel de fel de semințe de plante streine.

După cum se amintesc în prețioasele corespondențe de mai sus, grânele rusești sunt cu mult superioare celor americane cu privire la abundența cătățimii de materii proteice ce conțin și aceasta datorită calității excepționale a cenozeului Rusiei, renumit în toată lumea prin însemnatele cantități a așa numitei materii negre a pământului, după cum o definește d. L. Grandeau, și cu toate acestea ignoranța a isbutit să facă a fi deprețuite pe piețele de exportatiune; — cât de funeste ar fi efectele când agricultorii noștri ar călca pe urma pașilor fraților noștri în ortodoxie. Ne oprim numai gândindu-ne la desastrelor economice ce ar rezulta pentru țara noastră.

Fie dar, că acum când mai este încă timp, să cultivăm mai bine cunoștințele moderne ale științei agricole, să rupem cu relele dăprinderi ale trecutului, și să căutăm în fine ca prin toate mijloacele posibile să ridicăm, cu o oră mai curând, agricultura română la nivelul ce i se cuvine, la înălțimea și stima de care se bucură astăzi, în țările acelea, în care poporul și dă seama de interesele sale cele mai vitale.

P. Antonescu.

DIN JUDEȚE

Mișcare militară. — Cetim în „Posta (din Galați):

„Duminecă, 12 curent, aflăm că se va reintoarce în Galați regimentul 6-le de infanterie ce fusese până acum înșirat pe malul Prutului spre a forma cordoanel sanitar contra pestel bovine.”

Poamă jidoviască. — Aceiași foale spune:

„Evreul Haim Șulim, poreclit Belferul, fiind condamnat de tribunalul de Iași la 5 ani închisoare pentru furtisaguri, se stabilise de cât-va timp în Galați sub un nume schimbat. Poliția descoperindu-l a pus mâna pe el spre a l'inauta autorităților din Iași.”

Mișcarea populațiunii Iașilor în septemana de la 29 Ianuarie până la 5 Februarie, 1884: S'au născut 68 copii din acești 68 copii, 44 au fost legitimi și 24 nelegitimi; 29 au fost băieți și 39 fete; 32 din părinți creștini și 36 din părinți israeliți. Nașterii de copii morți s'au înregistrat 1 băiet și 3 fete. Numărul deceselor se suie la 47.

Poporațiunea română se imputinează cu 1 suflet în vreme ce Evreii se sporesc cu 25.

Un proces interesant. — Cetim în „Curierul Basarabian” din Iași:

„Astăzi urmează a se începe dinaintea secțiunii I a curții celebrul proces intentat de clironemii defunctei Catina Stărcă contra legaturilor testamentare, pentru reziliarea testamentului lăsat de defunctă, și prin care se testează sume colosale în favoarea diferitelor instituțiuni publice. Procesul este dintre cele mai interesante și complicate mai cu seamă încât privește partea juridică, și un nu-

și fără să se grăbească, întorcându-se către băiat:

— Spală! cu apă multă, o să să otrăvească.

Trecu în sala de mâncare, unde găsi pe Damour și pe Berru. Veniau împreună din întâmplare. Berru întâlni pe Damour în stradă Clichy; nu l' mai vedea des, jenat de miseria lui. Dar, când află că să duca în stradă Moines, să necăjise în imputări, căci acea afacere era și a lui, zicea ei.

De aceia iar începuse a l' muștra, strigând că l' va împedica acolo, să meargă și să facă prostii; și se pune de-a curmezișul trotuarului, voia să l' silească să i dea cuțitul. Damour da din umeri, încapățânat, avându-și ideea pe care nu voia s'o spună.

La toate observațiunile, răspundea: — Vino cu mine, dacă vrei, dar nu mă plictisi.

În sala de mâncare, Sagnard lăsa pe cei doi oameni să stea în picioare. Felicia fugise în odaia ei, luându-și pe amândoi copii; și, în dosul ușei încuiată cu amândouă zăvoarele, stăjos, pierdută, strângea în brațe pe copii, ca și cum voia să i apere și să nu i dea. Totuși, cu urechia întinsă și ameiță de nerăbdare, n'auzia încă și ameiță de nerăbdare, în odaia d'alături, erau cum incurcați și se priveau tăcând:

— Atunci, d-ta ești, întrebă în fine

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 10 Februarie —

7

JACQUES DAMOUR

A doua zi, Damour avu un noroc: cioplitorul de pietre l' făcu să intre ca pasnic la șchelele de la primărie. Și veghia ast-fel lângă monumentul pe care ajutate să fie ars, cu zece ani în urmă.

Era, în definitiv, o muncă plăcută, una din acele treburi tâmpite care amortește. Noaptea se învărtea jurul șchelelor, ascultând ori ce șgomot, a dormind una ori pe sacii de ciment. Nu mai vorbea să se întoarcă la Batignolles.

Intr'o zi însă, venind Berru să i plătească un dejun, strigase la al treilea litru că încercarea cea mare o va face a doua zi. Dar a doua zi nu se mișcă de lângă clădire. Și din acel moment, totul fu regulat, nu se iuțea și nu și mai reclama drepturile de cât la beție. Când postea, era intunecat, preocupat și rușinat. Pictorul l' lua peste picior în cele din urmă, repe-

tându-i că nu era bărbat. El însă sta grav. Murmura:

— Va să zică trebuie să i omor!... Aștept să mi vie bine.

Intr'o zi, plecă, se duse până în piața Moncey; apoi, după ce stete o oră pe o bancă, se coboră iar la șchelele lui. În timpul zilei, i se păruse c'a văcut pe fata trecând pe dinaintea primăriei, răsturnată pe pernile unui landou superb. Berru se oferă să caute, sigur că va găsi adresa Luisei, în timp de 24 de ore. Dar el refuza; pentru ce? la ce să mai știe?

Cu toate astea ideea că fata lui putea fi cea persoană frumoasă, așa de bine îmbrăcată, pe care o întrevăduse în treapătul a doi cai mari albi, i induoșoa inima.

Tristețea lui i se mări și mai mult. Cumpără un cuțit și l' arătă camaradului său, zicând că va lăsa sânge măcelarului. Această frasă i plăcea, o repeta continuu, cu un ris glumeț.

— Am să las sânge măcelarului... Fie care la rândul lui, nu i așa?

Berru, atunci, l' ținea ore întregi la un cărciumar din strada Temple, pentru a l' convinge că nu trebuia să lăse sânge nimănui. Ar fi prost, pentru că mai întâiu de toate va fi pus la umbră; și i lua mâinele, cerea de la densul jurământul că nu și va pune în spate o afacere așa de gravă. Damour repeta cu un rănjat încapățânat:

— Nu, nu, fie-care la rândul lui. —

Am să las sânge măcelarului.

Zilele treceau și nu i mai lăsa sânge. Un eveniment sosi, care păru că va grăbi catastrofa. Fu scos afară din post ca incapabil: în timpul unei nopți furtunoase, adormise și lăsase să se fure o casma.

Din acel moment, reîncepu să tragă targa pe uscat, târându-se pe strade, prea mândru încă pentru a întinde mâna, privind cu ochi strălucitori prăvăliile birtașilor. Dar miseria, în loc să l' excite, l' prostea. Și incovoia spatele, având aerul că este adâncit în reflexiuni triste. S'ar fi zis că nu mai îndrăsnea să se presinte la Batignolles, acm când n'avea să se imbrace cu o bluză curată.

La Batignolles, Felicia trăia într'o neliniște continuă. În seara visei lui Damour, nu voise să spună istoria lui Sagnard; apoi, a doua zi, turmentată de tăcerea sa din ajun, a simțit o re-mușcare și n'a mai avut putere să vorbească. De aceea tremura neîncetat, crezând că vede intrând la fie-ce oră primul său bărbat, inchipindu-și scene ingrozitoare. Răul cel mai mare era că neapărat cel din prăvălie bănuiau ceva, căci băieții și făceau semne, și când doamna Vernier, într'un mod regulat, venea să și ia cele două cotelete, avea un mod neliniștitor de a și lua moneda înapoi.

În fine, într'o seară, Felicia se arun-

că de gâtul lui Sagnard, și i mărturisă totul, plângând.

Repetă ceea ce zisese și lui Damour, nu era greșala ei, fiind-că deca cineva e mort, nu trebuie să se mai întoarcă.

Sagnard încă prea în putere, pentru cei 60 de ani ai săi, și care era un om cu se cade, o consolă. Doamne! afacerea n'avea nimic glumeț în ea, dar totul să va regula. Oare nu se regulează totul în această lume? El ca un capcân care avea ban și șicere era tare înfip în viață, era oare-cum urios; era să vază pe acea fantomă și i va vorbi. Istoria aceasta l' interesa și până la așa grad încât, opt zile în urmă, cel alt nevinând, zise femeii sale.

— Ei bine! ce fel, ne lasă?... Dacă i ai și adresa, m'aș duce eu la el.

Apoi, pe când l' ruga să fie cu minte adăgă:

— Dar, scumpa mea, ca să te liniștesc... Vez bine că slăbești, te consumi, trebuie să sfârșim o dată. Felicia slăbia în adevăr, sub amenințarea dramei a cărei așteptare i mărea spaima.

Intr'o zi, în fine, măcelarul se supără pe un băiat care uitase să schimbe apa de la un cap de bou, când sosi Felicia, vnzătoare, îngânând:

— Iată l!

— Ah! foarte bine! zise Sagnard liniștindu-se îndată. Du l' în sala de mâncare.

măr de avocați dintre cei mai voloroși au aplecat, fiind citați un considerabil număr de impriacinați. De a se crede că să vor putea fini desbaterile, dacă ferească Dumnezeu nu va avea soarta ce adeseori să vedă că au procese mari, amănarea.

Maltratare.—Aceiași foaie scrie: „Subprefectul plăși Branștea a bătut și schingiuit în modul cel mai barbar și neomenos pe doi locuitori din Tușora, sub cuvânt de-a descoperi o contrabandă. Faptul de și dovedit înaintea parchetului, totuși acest model de subprefect consinua de-a funcționa întrebunțând prin influența sa, de-a înlătura dovezile ce s'ar aduce contra lui, și care până astăzi încă nu e dat judecării, de și a trecut atata timp de când s'a petrecut faptul. Cerem suspendarea lui în interesul justiției și darea lui în judecată. In același timp ne mirăm foarte mult că d. prim-procuror să fie întărit până acum. Când oare vor înceta schingiuirile și torturile asupra bieților locuitorilor țărani?”

STIRI MARUNTE

In cirul din Cairo un acrobat italian apărând pe scenă cu un steag italian pe care îl învârtea cu un aer triumfător, — dintre privitorii sărit un oficer englez, a apucat steagul și l'a rupt. Se zice că oficerul era beat. — Comandantul garnizonului englez a cerut a doua zi scuze consulului italian iar oficerul cu pricina a fost tradus înaintea unui consiliu disciplinar.

Ducele de Malborough vâdându-se sil-lit să și vândă galeria sa de tablouri din castelul de Blenheim, guvernul prusian a cumpărat-o cu suma de 2 milioane mărci.

In Anglia s'a înființat o nouă partidă cu numele: partida națională independentă. Ea are un comitet central in Londra și câte un comitet in Edimburg și Dublin. Scopul ei este de a sprijini alegerea de oameni politicesce independenți la parlament.

CURIERUL TEATRELOR

Șahâr-Mahâr atrage lume multă la teatru; de câte ori se reprezintă, sala e plină. Adevărul este că și trebuia ceva parale Teatrului, alt-fel trăgea rău targa pe uscat.

Duminică, pentru a patra oară se da **Șahâr-Mahâr** cu o atracțiune mai mult: betranul Millo va eși pe scenă. La actual final, in locul **Tragediei** sbrulite și in locul posnașului **Choustouri**, vom jvedea: **Paraponisul scos din slujbă** și **Paraponisul pus in slujbă**.

Era o viață de om de când Millo nu zisese nici pis pe scenă; tot e bine că i s'a făcut loc in **Șahâr-Mahâr**.

PALAVRA

Cuconu Manolache era deajuns de bogat, dar și sărac, căci nu prea era blajin cu cucoana d-sale, și de câte ori i s'area lui câte o scândură, ea fugia la măsă.

Așa odată, de două... de nouă ori, și apoi iar se împacău.

Intr'una din zile, se hotărășe ea ca să nu se mai întoarcă la bărbatu-său.

Atunci cuconu Manolache se pune pe socoteală, și se hotărășe să se facă mort, ca s'o poată aduce la vorotic pe nevastă-sa.

Deci, sluga lui supusă i gătește o masă împodobită, și el se sue pe ea cu fața

in sus și cu mâinele pe pept, ca morții, apoi trimite să vie un jidov ca să i imbrace casa in negru, și mai trimite tot pe credincioasa slugă, ca să înștiințeze pe cucoana c'a murit boeru.

Vine mai întâiu cucoana cu inima in dinți și strâpunsă de amare noduri!

— Va! Amară viață! Și de ce, oh Dămine! nu mai strins din lume, pe mine înaintea lui?! Nici d'atata lucru n'avuii și eu parte, să mă ert cu el!

In sfârșit cucoana plânge și sărută dulce pe bărbatu-său, și trece intr'altă odaie, unde îi ingenuche sluga, rugând-o să se liniștiască, ca boerul nu e mort, dar până să sfârșiască vorba, vine și jidovul și începe să imbrace casa in negru, cum era tocmit.

Cuconu Manolache vâdându-se numai cu el se uită la jidov și i face semn cu mâna zicând:

— Moșă! Vino incoace!

Atuncea Moșă vâdându-se chemat pe nume de acela, pe care îl credea mort, și a perdut tot cumpătul, și fără să zăboviască să mai caute ușa, se aruncă prin fereastră și o croaște la fugă ne-zicând alt nimica, de cât:

— O! O! O! O!...

Ș'a fugit jidovul până ce-a crăpat, fără altă vorbă, de cât „O! și O!”.

E. Baican.

ATHENEUL ROMAN

Apocrifile in literatura română.
(Conferința d-lui dr. Gaster).

Acesta e titlul interesantel conferințe pe care d. dr. Gaster a ținut-o Duminică la Ateneu.

Este prima ocazie in care ténérul doctor se presintă unui auditoriu numeros pe catedra de conferențiar. Primirea ce i s'a făcut, mai cu seamă de publicul competent, a fost din cele mai favorabile. Munca și interesul viu pentru literatura română veche au câștigat instruitului conferențiar titlul de recunoștință din partea tututor aceloră cari, liberi de or ce prejudeții, țin la adevărata noastră propagare.

Pe cât imprejurările mi-au permis a-l urma, iată resumatul conferinței d-lui Gaster:

O parte insemnată din vechia literatura română, uitată până astăzi, o formează apocrifile și legendele religioase. Se numesc apocrife cărțile cari au un caracter biblic sau religios, dar cari nu sunt recunoscute de biserică, ca opere canonice. Ele sunt contemporane și anterioare creștinismului și au de scop explicarea tututor evenimentelor, lacunelor și lipselor pe cari le găsim in biblie cititorul naiv al secolilor antic.

Originea acestor apocrife este multiplă: pe de o parte stău in strânsă legătură cu teoriile filosofice din Alexandria, cari, înștiințate de Egipt, aveau un caracter mistic și alegoric, și astfel s'au născut mai cu seamă apocalipsele, sau viziunile cerești; pe de altă parte cu Dualismul din Asia, care stabilia două principii fundamentale, binele și răul, Ariman și Ormuzd. Credința dualistă din Asia s'a modificat mai târziu și s'a asimilat cu noua religione monoteistă, fără însă a se pierde cu totul. Ea s'a manifestat mai cu seamă la sectele eretice, căci acestea consideră legendele și apocrifile ca mijlocul cel mai potrivit pentru răspândirea vederilor lor, ce difereau de biserică ortodoxă. Astfel, in cursul primilor seculi, apocrifile s'au schimbat, din povestiri tendențioase și din cărți tolerate, in cărți persecutate și anatimizate, pentru că Biserica căuta să stîrpească ori-ce urmă de erezie.

ocupa de nimic, său nu știu unde o s'ajungă lucrurile!

Berru, inchipuindu-și că are să scotă cuțitul din buzunar, se aruncă între amândoi, făcând esces de zel.

Damour îl respinse.

— Lasă-mă în pace, și tu!... De ce îți e teamă? Ești un idiot!

— Să fim liniștiți! repeta Sagnard.

Când cineva e mănios nu știe ce face... Ascultă, dacă voini chema pe Felicia, promite-mi că vei fi cu minte, fiindcă este foarte simțitoare, știi bine aceasta ca și mine. Nu voim nici unul nici altul s'o omorim, nu i așa?.

— Veți fi cu minte?... — Eh! dacă așa fi venit ca să mă port rău, așa fi început să te sugrum, cu toate frasele d-le!

Zise aceste vorbe cu un ton așa de profund și așa de dureros, că măcelarul păru foarte impresionat.

— Așa dar, declară el, mă duc să chem pe Felicia.—Oh! eu sunt foarte drept, înțeleg că vrei să discuți chestiunea cu ea. Este dreptul d-le.

Se duse spre ușa odăii, și bătu:

— Felicia! Felicia!

Apoi, fiindcă nimic nu se mișca, fiindcă Felicia, inghețată de ideea acestei întrevederi, sta ținută pe scaun, strângându-și mai tare copiii la piept, el perdu răbdarea:

— Felicio, vino odată.—E prost ce fac.

— Mi-a făgăduit că va fi cu minte. In fine, cheia să mișcă in broască,

In această stare erau apocrifile când au trecut din Asia in Europa pentru a se răs-ândi peste întregul continent. Aci s'a intins un lanț de eretici, compus de Begomii din Bulgaria, cari se legau de Manicheii din Orient, și de Catharii din Occident; apoi Waldensii și in sfârșit Sebigensii din sudul Franței. Toți aceștia aveau o legătură de idei și credințe între densii, și lor trebuie să le atribuim in mare parte răspândirea literaturii apocrife prin toată Europa. Aceași literatura se răspândește pretutindenți, cu atât mai ușor ca se traducea in limba populară, și pătrundea astfel adânc in popor. Biblia, grecească sau lătimească, se măr-ginește cel mult la clasa cultă.

Ast-fel fiind, apocrifile sunt primele monumente ale literaturilor scrise in limba poporului. Ele erau cărțile de petrecere și de evlavie ale poporului din evul mediu, care nu cunoștea romanul, creațiunea a timpurilor moderne.

Incepăturile tututor literaturilor moderne fiind aproape identice, rezultă că, dacă cunoaștem bine literatura noastră proprie, cunoaștem și pe cele-lalte. N'avem nevoie să învățăm de la alții, dacă o avem noi înșine.

Reproduc aici unul din numeroasele exemple privitoare la modificarea treptată a apocrifelor, care ne arată tot-de-odată și cum se nasc apocrifile. Biblia ne spune că Avel a fost omorît de Cain. Cum a putut Cain să omoare, pe când nu era încă moartea pe lume? se întreabă cititorul naiv. Legenda răspunde: odată a căzut o piatră din vârful muntelui, și a omorît o oaie din cireada lui Cain; acesta a văzut și a învățat de aci să omoare. Așa era legenda in forma ei primitivă. — Dar ea se schimbă sub influența teoriilor dualiste și se povestește apoi, că Diavolul s'a prefăcut intr'un țap și cu coarnele sale a prăvălit piatra omoritoare din vârful muntelui. Ast-fel este și aci principiul cel rău, urzitorul celui d'antăiu omor.

Apocrifile se pot împărți in trei grupuri: apocrifile biografice, privitoare la viața și petrecerea persoanelor biblice; apocrifile privitoare la moarte și la viața după moarte; apocrifile privitoare la Antihrist, sfârșitul lumii și viața cea de apoi. Din grupul antăiu fac parte: Zidirea lui Avram, Iemnul Crucii, legendele privitoare la Abraham, apocalipsul acestuia; Moisi, Solomon, Ieremia; Isus Hristos, apostolii, — și in sfârșit Epistolia domnului nostru Isus Hristos, ce a trimis-o Dumnezeu din Cer intr'o piatră, sau legenda Duminicii. Răspândirea acestel legende se datorește in special flagelanților, cari cinsteau Duminica cu un deosebit fanatism, și a căror carte de predicățiune era aceasta „epistolia”, după mărturia scriitorilor contemporani.

In grupul al doilea intră: apocalipsul apostolului Pavel, care vede ieșirea sufletelor din trup, când moare omul; aceeași vedenie a sfântului Macarie, călător la Raiu a unui alt sf. Macarie Rămleanu, a lui Sith, și a lui Alexandru Machedon, și in sfârșit „epistolia Maicii domnului” sau călătoria Maicii Domnului prin muncile iadului, cari sunt descrise cu o fantastică desvoltare. In grupul al treilea este legenda lui Antihrist, apoi cele 14 semne premergătoare cataclismului universal, și judecata cea de apoi.

Toate aceste legende au fost scoase din manuscrise utate sau împrăștiate, și adunate in urmă cu multă muncă din toate părțile globului. Numai două-trei apocrife s'au tipărit mai des: epistoliile.

Importanța acestel literaturi e multiplă. Mai întâiu, ea e o parte din literatura română, aproape necunoscută până azi; apoi e de-un interes mare cultural, căci conține o parte din avuția poetică a omenirii, ne arată mișcarea cea mare

a spiritelor in curs de atâția secolii, și in-cepăturile literaturilor. In special pentru noi e importantă, pentru că arta picturală română constă numai in tablourile de la zidurile bisericelor, al căror cuprins e luat din temele religioase, și, fără cunoașterea apocrifelor și a legendelor religioase, nu le vom putea înțelege. Apoi apocrifile au influențat intr'un mod foarte puternic in literatura populară română, lăsând urme foarte pronunțate in colinde, cântece de stea, basme și bocete. (Un cântec de stea din colecția lui Pan nu este alt-ceva de cât „Epistolia Maicii Domnului” versificată, etc.) Așa dar literatura populară nu poate fi bine studiată fără o profundă cunoștință a vechel literaturii, și in special a apocrifelor. *)

VARIIETAȚI

Sculată din morți.—La Dej, in Transilvania, la murit zilele acestea femeia lui Ion Cosma. A doua zi dimineața începu să se misce ceva in sicriu. Rudeniile moartel observară pe aceasta făcând încercări să se scoale și, apucate de groază, fugiră afară. Nenrocita, care n'avusese de cât o moarte aparentă, se sculă, se îmbracă și astăzi e pe deplin sănătoasă.

Serviciul Telegrafic al „României Libere”

22 Februarie—9 ore dimineața

Paris, 21 Februarie.

D-nii Ferdinand de Lesseps și François Coppée au fost aleși membri ai academiei franceze.

O depeșă din Shanghai asigură că o revoluție a izbucnit in Mongolia (China).

Londra, 21 Februarie.

D-l Bradlang a fost reales deputat; rămâne cu toate astea exclus din Camera comunelor.

Lordul Titz-Maurice, sub-secretar de Stat la afacerile străine, anunță Camerii comunelor că lordul Dufferin a recomandat cu viuociune Porții de-a rezolva amical și curând chestiunea Patriarhatului Grecesc.

Roma 20 Februarie.

Vaticanul a decis in principiu de-a crea centrul de administrație pentru afacerile „Propagandei Fide”, probabil la Londra, la Paris, la Viena, la Bombay și in America.

E asemenea chestiunea, ca răsunare, de-a inlocui o mare parte din misionarii italieni prin misionarii francezi și austriaci.

(Havas).

Institutul nou de Domnișoare.

București strada Primăverei 26.

Măgăliță de increderea cu care părinții de familie incursgează, acum de zece ani, această Instituție, și dorind a răspunde la cererea mai multor părinți, de-a se mări localul, — Direcțiunea aduce la cunoștința onorabilului public și a persoanelor cari in acest an n'au găsit locuri, că s'a luat dispozițiunea de a se deschide trei dormitoare și trei clase pentru anul viitor școlar (1884—1885).

Se primesc eleve interte, semi-interne și esterne, de la vârsta de 6 ani in sus.

Programul studiilor obligatorii coprinde învățământul primar și secundar; limba română, limba franceză și limba germană, musica vocală, piano și lucru de mână.

*) Mai pe larg despre apocrife și despre întreaga literatură populară română, din punct de vedere științific și istoric, vezi *Literatura populară română* de dr. Gaster, București.

sunt imputări. Lucrurile au venit așa, iată tot. Și, mi-a venit ideea să te mai ved o dată, ca să îți spun că poți fi liniștit. Acum că ai ales, nu te voi mai turbura... S'a sfârșit, nu vei mai auzi de numele meu.

Se îndreptase spre ușă, dar Sagnard, foarte mișcat, i opri strigând.

— Ah! ești un om cum se cade, zău!... Nu e cu puțință să ne despărțim așa. Să prânzești cu noi.

— Nu, mulțumesc, răspunde Damour.

Berru, mirat, găsind că lucrurile s'au terminat caraghios, păru de tot scandalizat, când camaradul refuză in- invitațiunea.

— Cel puțin, vom bea un pahar, re-incepu măcelarul. O să primești un pahar de vin de la noi, ce dracu. Damour nu priimi numai de cât. Preambulă o privire înduioșată in jurul salei de mâncare, curată și veselă, cu mobilele ei de stejar alb; apoi, cu ochii ațintiți asupra Feliciei, care i ruga cu fața ei scaldată in lacrimi, zise:

— Da, de ce nu!

Atunci, Sagnard fu încântat. Strigă: — Iute, Felicio, pahare! N'avem trebuință de servitoare... patru pahare. Trebuie să ciocnești și tu... Ah! amicul meu, ești gentil că ai primit, nu știți plăcerea ce mi faci fiindcă mie mi plac inimile cele bune; și d-ta ești o inimă bună, sunt sigur!

Dar, Felicia, cu mâinile nervoase că-

Prețul pentru o internă este de 1054 lei. Pentru o semi-internă . . . 600 — Pentru o esternă . . . 450 — Pe lângă acest învățământ, este o clasă specială pentru copiii de la 4 ani in sus, in care se învață toate cele necesare pentru a prepara pe copii la un învățământ regulat, mai cu seamă se învață limbele străine, conversațiune și pronunția curată.

Pentru această clasă specială se plătesc pe an—300 fr.

Ori ce informațiuni să pot lua la Institut in toate zilele săptămânii la orice oră. Duminică până la 1 p. m.

BIBLIOGRAFIE

Recomandăm ca necesarie tututor autorităților și particularilor:

Codicele Comunale Complete

coordonate și anotate de

Dimitrie D. Păltineanu

De vânzare la librăriile d-lor Socec, frații Ioanțiu și Graeve și la registratura Primăriei Capitalei cu prețul de 4 lei.

Pentru județe sa adoașă portul postal.

Boalele de gât, gură, nas și urechi

tratează printr'o artă specială

D-rul J. BRAUNSTEIN

foști aspiranți de medic secundar in Viena in clinicele

lui Braun (boale de femei și faceri) și a lui Hebra (Syphilis și boale de piele)

Consultațiuni de la 3—5 ore p. m. 71

Strada Decebal No. 20 (in dosul Bărăției)

SOHIMBARE DE DOMICILIU

D-rul WILH. SALTER

DE LA FACULTATEA DIN VIENA

Special; BOALE DE FEMEII

ȘI SYPHILIS

S'a mutat Strada Pescăria-Veche Nr. 8

vis-a-vis de Hotel Londra (Calea Moșilor)

Consultațiuni dela 8—9 a. m. și 3—5 p. m.

„COLOSSEUL OPPLER”

(O raritate domnă de vârstă a Bucerștilor.)

Fie-care Marția are aceste mâncări

germane:

Kaiserfleisch } mit Knödl.

Ochsenschlepp }

Pökelzunge mit Böhmischen Erbsen

Bockbier.

Fie-care Mercurea

POPICĂRIA LIBERA

Fie-care Sămbăta:

Landbairische Rostbraten.

Wiener Zwiebelfleisch mit Nudeln.

„Bockbier”.

Pentru bune consumațiuni și servicii

prompt garantéș.

Fr. DOSSER, restaurateur.

(Sala cea mard se poate inchiria pentru

baluri, soarele și nunți). 8m7

VIN NEGRU

de Orevița și Goln-Drăncea

Vechiu de 4 ani, calitate superioară tututor

altor vinuri.—15 fr. vadră—și

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1879.—15 fr. vadră la

PAUN POPPESCU & Comp.

18, Strada Lipscani, 18.

uta pahare și un litru in bufet. N'avem capul acasă, nu mai găsea nimic. Trebuie ca Sagnard s'o ajute. Apoi când paharele fură pline, societatea, in jurul mesei inchiră:

— In sănătatea d-le! Damour, in fața Feliciei, trebui să intinză mâna ca să i atingă paharu; amândoi se priviau, muți și cu trecutul in ochi. Ea tremura așa de tare in cât s'auzi cristalul ținând, cu acea mică scrigure de dinți a frigurilor violente. Nu se mai tuțuia, erau ca și morți, ne mai trăind de acum înainte de cât prin amintire.

— In sănătatea d-le!

Și, pe când bea câte patru, vocile copiilor s'auziră din odaia vecină, in mijlocul acelei tăceri complete. Incepuseră să se joace, alergău unul după altul, strigând și răsând. Apoi, bătura in ușă, chemară: Mamă! Mamă!

— Așa! adio la toată lumea! zise Damour, punând paharul pe masă.

Se duse.

Felicia, dreaptă, palidă, se uită cum pleacă, pe când Sagnard insoțea politicos pe acești domni până la ușă.

(Va urma).

Zola.

